

Milý čtenáři (čtenářko), v příběhu uvidíš „“ – těmto čárkám se říká uvozovky. To si nutně nemusíš zapamatovat. Jen ti chci pro jistotu vysvětlit, proč tam ty uvozovky jsou. V knížkách se objevují vždy, když její postavy promlouvají. V našem příběhu mluví modře paní myš a červeně cvrček. Když budeš chtít, můžeš u nich různě změnit hlas.

MYŠKA A POHÁDKOVÁ POLÍVKA – ARNODL LOBEL

Cvrčci

čte prvňáček

Jedné noci se paní myš náhle probudila.

Za oknem uslyšela cvrkání.

Vyklonila se ven.

„Co je to za rámus?“ zavolala paní myš.

„Říkalas něco?“ zeptal se cvrček.

čte dospělák

„Potřebuji se vyspat,“ odpověděla paní myš.

„Nechci, tady žádnou hudbu!“

Čte prvňáček

„Jakže?“ zavolal cvrček nahoru.

„Pořádnou hudbu? Dojdu si pro kamaráda!“

Čte dospělák

Za chvíli pod oknem postávali dva cvrčci a vesele vyhrávali.

„Okamžitě přestaňte! Hrajete ještě víc než předtím!“ rozčílila se paní myš.

Čte prvňáček

„Cos říkala?“ zakřičel cvrček.

„Víc než předtím? To si budu muset přivést dalšího kamaráda.“

Zanedlouho pod oknem cvrkali tři muzikanti.

„Dost! Nechte toho! Už to nesnesu. Hrajete čím dál víc!“ naříkala paní myš.

Čte dospělák

„Cože jsi to povídala? Že máme hrát ještě víc?“ opakoval cvrček.

„Počkej, jen co seženu ostatní.“

Brzy venku cvrkalo deset cvrčků.

„Ticho!“ křičela paní myš.

„Hrajete moc nahlas!“

„Nahlas?“ zaslechl cvrček.

„Jasně že bychom to svedli víc nahlas!“

Čte prvňáček

Deset cvrčků se do toho opřelo a cvrkali ostošest.

„Prosím!“ hulákala paní myš.

„Chci spát! Přeji si, abyste všichni ŠLI PRYČ!“

Čte dospělák

„Šli pryč?“ zeptal se cvrček.

„Tos měla říct hned! Ani by nás nenapadlo tady zaclánět,“ řeklo deset cvrčků.

...

NAPIŠ NEBO NAMALUJ, JAK PŘÍBĚH DOPADNE. JÁ TI PAK
POŠLU KONEC, KTERÝ VYMYSLĚL PAN SPISOVATEL.

